KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 1836/81/EKSF

af 3. juli 1981

om forpligtelse for distributionsvirksomheder til offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser samt om forbudt praksis for disse virksomheder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 95, stk. 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af Kommissionens henstilling nr. 1835/81/EKSF (1) skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at distributionsvirksomheder på stålområdet overholder prisregler og salgsbetingelser svarende til dem, som i henhold til traktatens artikel 60 og dens gennemførelsesbeslutninger er pålagt produktionsvirksomheder;

gennemførelsen af denne henstilling gør det nødvendigt, at der i visse medlemsstater tages lovgivningsmæssige skridt og lignende foranstaltninger, hvis gennemførelse kræver en vis tid;

stålmarkedet er stadigvæk alvorligt påvirket af den økonomiske situation; for at skabe gunstige økonomiske vilkår for den nødvendige omstrukturering af stålindustrien er øjeblikkelige foranstaltninger vedrørende salgspriserne for stål absolut nødvendige; sådanne foranstaltninger må have førsteprioritet i en kriseperiode;

midt i 1981 er salgspriserne for stålprodukter — trods en vis forbedring — stadig på et niveau, som er utilstrækkeligt til at sikre virksomhedernes fremtid, selv hvor anlæggene er moderne og følgelig må der hurtigst muligt gennemføres en sanering af stålmarkedet med henblik på at bevirke en prisstigning, som er nødvendig for at undgå finansielle katastrofer;

stålmarkedet er et hele, inden for hvilket de handlende spiller en betydelig rolle, eftersom de virker som mellemmænd for mere end halvdelen af det stål, som sælges i Fællesskabet ved direkte salg eller salg fra lager, herunder salg af produkter importeret fra tredjelande; under disse omstændigheder bør alle prismæssige foranstaltninger omfatte ikke alene producenterne, men også de handlende;

en beslutning fra Kommissionen, som direkte og straks forpligter handelsvirksomhederne, synes derfor nødvendig for som led i det fælles stålmarked at nå traktatens mål, som disse er defineret i artikel 3; i traktaten er en sådan situation ikke forudset, og bestemmelserne i artikel 95, stk. 1, må derfor anvendes;

for at sikre, at forpligtelserne i medfør af denne beslutning overholdes, må der fastsættes kontrol og sanktioner og at forpligte handelsvirksomhederne til under efterprøvelse at fremlægge bl.a. forretningsbøger og bilag af samme art som dem, der kræves for producenterne i henhold til Kommissionens beslutning nr. 14/64 (2), hvis bestemmelser er gengivet i en meddelelse (3);

problemerne i forbindelse med udarbejdelse af prislister for specialstål er mere indviklede, og der bør derfor indrømmes handelsvirksomhederne en yderligere frist til at opfylde bestemmelserne i denne beslutning;

efter høring af Det rådgivende Udvalg og efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Denne beslutning gælder for de distributionsvirksomheder i Fællesskabet, som på det fælles marked direkte eller fra lager sælger stålprodukter som defineret i bilag I til traktaten, bortset fra skrot, i det omfang.

(1) Se side 9 i denne Tidende.

(2) EFT af 18. 7. 1964, s. 1967/64.

(3) Se side 17 i denne Tidende.

— de fremskaffer hele stålleverancen eller en del deraf direkte fra produktionsvirksomheder i Fællesskabet eller i tredjelande, og

— deres salgsomsætning af stål eventuelt lagt sammen med salgsomsætningen af stål fra deres moderselskaber og/eller datterselskaber og filialer mindst er på 12 000 t/år, idet resultatet fra sidste regnskabsår lægges til grund, og

— at de ikke er salgsorganisationer efter beslutning nr. 30/53,

herefter kaldet »stålhandlende«.

2. Som stålhandlende og underkastet samme betingelser anses ligeledes i stk. 1 omhandlede handelsvirksomheder, som markedsfører stålprodukter efter at have forarbejdet den. Ved forarbejdning efter denne beslutning forstås, at et stålprodukt henhørende under EKSF-traktatens bilag I forarbejdes til et andet stålprodukt henhørende under samme bilag ved en hvilken som helst proces, bortset fra valsning.

Artikel 2

Stålhandlende skal offentliggøre prislister og salgsbetingelser for direkte salg og salg fra lager i overensstemmelse med nedenstående bestemmelser og meddele disse til Kommissionen.

Et moderselskab inden for stålhandelen kan offentliggøre en prisliste og salgsbetingelser, som også gælder for dets datterselskaber og filialer.

Artikel 3

Alle offentliggjorte prislister og salgsbetingelser skal indeholde følgende angivelser.

a) basisprisen for hver produktkategori eller basisprisen for hver kvalitet og produktkategori;

b) tillæg, som anvendes, hvor der angives

— afvigelser for dimensioner og længder,

— forhøjelser for kvaliteter og varianter,

— forhøjelser og afslag for mængde efter prøve eller efter specificeret ordre,

— tolerancer ikke underkastet pristillæg,

— tillæg for skærpede tolerancer,

— samt de pristillæg og forhøjelser, som normalt anvendes, og som vedrører leveringen af forskellige produkter, bl.a. pristillæg for spaltning og klipning,

c) leveringssted,

d) prisfastsættelsesmåden,

e) omkostninger i forbindelse med forsendelsen,

f) eventuelle nedslag, rabatter, bonus og alle andre former for godtgørelser givet til andre handlende og forbrugere,

g) betalingsbetingelser,

h) art og størrelse af afgifter og andre byrder, der ifølge de for købere gældende betingelser lægges til priserne i prislisterne.

Artikel 4

En stålhandlendes prislister må ikke omfatte produkter, som ikke rent faktisk markedsføres af den pågældende stålhandlende.

Artikel 5

1. a) Prislisterne og salgsbetingelserne kan tidligst anvendes to døgn efter, at de er tilsendt Kommissionen,

b) den stålhandlende skal til enhver, som anmoder herom, sende prislisterne og salgsbetingelserne.

2. Stk. 1 gælder ligeledes for enhver ændring i prislisterne og salgsbetingelserne.

Artikel 6

1. Ved direkte salg kan den stålhandlende også opfylde sine forpligtelser til offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser ved i sin prisliste for salg af stål at angive følgende klausul alt efter stålets oprindelse:

a) »Priserne ved direkte salg af stål fra en EKSF-producent er kostpriserne pr. bestemmelsessted, som fremgår af producentens prisliste, der har været basis for afslutningen af salget, og for hvilke gælder vore offentliggjorte salgsbetingelser samt følgende tillæg«.

b) »Priserne ved direkte salg af stål fra lande, for hvilke Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har forbudt tilpasning af tilbud, er de kostpriser, som fremgår af prislisten for den virksomhed i Fællesskabet, som tilbyder den mest gunstige kostpris pr. betemmelsessted med fratrækning af rabatter, som gives til disse lande, og for hvilke gælder vore offentliggjorte salgsbetingelser samt følgende tillæg«.

c) »Priserne ved direkte salg af stål fra andre tredjelande er kostpriserne pr. bestemmelsessted, som fremgår af de importbasispriser som er offentliggjort af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, og for hvilke gælder vore offentliggjorte salgsbetingelser samt følgende tillæg«.

2. Der er tale om direkte salg i forbindelse med indgåelse af salgskontrakter mellem på den ene side producent og handlende og på den anden side handlende og køber når leveringen af varen foregår direkte fra producent til den handlendes kunde eller i henhold til kundens instruktioner. Alle andre salg er salg fra lager.

Artikel 7

Stålhandlende må ikke offentliggøre rabatter for deklasserede varer eller varer af anden sortering. De skal i så henseende på deres faktura anføre grunden til deklasseringen eller til, at produktet klassificeres som værende, af anden sortering.

Artikel 8

En stålhandlendes anvendelse på det fælles marked af ulige betingelser (artikel 10) på sammenlignelige transaktioner (artikel 9) udgør en fremgangsmåde, som er forbudt.

Artikel 9

1. Følgende transaktioner er sammenlignelige:

Transaktioner, som:

a) er afsluttet med købere,

— der står i indbyrdes konkurrence, eller som

— fremstiller ens eller ensartede varer, eller som

— opfylder samme handelsmæssige funktioner, og

b) vedrører ens eller ensartede varer, og

c) hvis andre væsentlige handelsmæssige kendetegn ikke adskiller sig mærkbart fra hinanden.

2. Transaktioner, mellem hvis indgåelse der er sket en varig ændring af den stålhandlendes priser eller salgsbetingelser, er ikke sammenlignelige.

Artikel 10

1. Ulige betingelser foreligger ikke, såfremt en stålhandlende på sammenlignelige transaktioner anvender forskellige betingelser, som på passende måde tager hensyn til forskelle i ydelserne eller i afviklingen af transaktionerne.

2. Der foreligger anvendelser af ulige betingelser, såfremt en stålhandlende uden prisforhøjelse yder gunstigere betalingsfrister end dem, han i almindelighed anvender på sammenlignelige transaktioner.

Artikel 11

Den stålhandlende, som anfører, at transaktioner ikke er sammenlignelige (artikel 9), eller at betingelser ikke er ulige (artikel 10), er forpligtet til på anmodning af Kommissionen at forelægge omstændigheder og kendsgerninger, som er egnede til at godtgøre dette.

Artikel 12

1. Såfremt en stålhandlende bringer sit tilbud på linje med en konkurrents prisliste, anses det som forbudt fremgangsmåde anvende betingelser, der sikrer køberen på bestemmelsesstedet en effektiv frankopris, som ligger lavere end den pris, hvortil køberen ville kunne opnå varen hos konkurrenten.

2. Ved udregningen af frankoprisen må der ud over til priserne og betingelserne tages hensyn til transportomkostninger, forhøjelser eller afgifter, som køberen skal afholde, med fradrag af rabatter og bonus, som han har ret til.

3. Når en stålhandlende bringer sit tilbud på linje med betingelser, der er opstillet af en konkurrent uden for Fællesskabet, finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendelse.

4. Stålhandlende som gør gældende, at de har bragt deres tilbud på linje med en lavere francopris beregnet af en konkurrent på det fælles marked eller af en konkurrent uden for Fællesskabet, er forpligtede til på Kommissionens anmodning at bevise, at betingelserne for tilpasning forelå, og at de ved beregningen af tilpasningsprisen har overholdt bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3.

En forudsætning for tilpasning til tilbud fra en konkurrent uden for Fællesskabet er, at den har været betinget af effektiv konkurrence fra en konkurrent uden for Fællesskabet.

5. Stålhandlende skal overholde de forbud mod tilpasning, som i henhold til Kommissionens beslutning nr. 527/78/EKSF (1), senest ændret ved beslutning nr. 1309/81/EKSF (2), gælder for virksomheder i Fællesskabet vedrørende tilbud fra tredjelande.

Artikel 13

Det betragtes som en forbudt fremgangsmåde, når det beløb for skatter og afgifter, med hensyn til hvilket den stålhandlende er berettiget til fritagelse eller refusion, indbefattes i den pris, der afkræves køberen.

Artikel 14

Stålhandlende er forpligtet til at give alle nødvendige oplysninger til Kommissionen og lade denne gennemføre alle nødvendige efterprøvelser til konrol af overholdelsen af de foregående bestemmelser.

Med henblik på sådanne efterprøvelser skal de stålhandlende opbevare forretningsbøger og bilag og stille disse til rådighed for det personale, som skal gennemføre kontrollen. Denne dokumentation omfatter mindst de dokumenter, der er angivet i litra a)-g) i artikel 1 i beslutning nr. 14/64.

Artikel 15

1. Stålhandlende, som overtræder bestemmelserne i artikel 2-13, kan pålægges bøder på op til det dobbelte af værdien af det ulovlige salg. I gentagelsestilfælde fordobles nævnte maksimumsbeløb.

2. Stålhandlende, som overtræder bestemmelserne i artikel 14, kan pålægges bøder, som ikke kan overstige 1 % af den årlige omsætning, samt tvangsbøder, som ikke kan overstige 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning for hver dags forsinkelse.

Artikel 16

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* for almindeligt stål vedkommende og den 1. oktober 1981 for specialstål som defineret i Euronorm 20/74. Den gælder til den 30. juni 1982.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 1981.

På Kommissionens vegne

Étienne DAVIGNON

Næstformand

(1) EFT nr. L 73 af 15. 3. 1978, s. 16.
(2) EFT nr. L 130 af 16. 5. 1981, s. 19.